

פרק קז

(א) הדו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: (ב) יאמרו גאולי יהוה אשר גאלם מיד צר: (ג) ומארצות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומים: (ד) תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו: (ה) רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף: (ו) ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יצילים: (ז) וידריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב: (ח) יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: (ט) כי השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב: (י) ישבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל: (יא) כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו: (יב) ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר: (יג) ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם: (יד) יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק: (טו) יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: (טז) כי שבר דלתות נחשת ובריחי ברזל גדע: (יז) אולים מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו: (יח) כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות: (יט) ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם: (כ) ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם: (כא) יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: (כב) ויזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה: (כג) יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים: (כד) המה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה: (כה) ויאמר ויעמד רוח סערה ותרומם גליו: (כו) יעלו שמים ירדו תהומות נפשם ברעה תתמוגג: (כז) יחוגו וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע: (כח) ויצעקו אל יהוה בצר להם וממצוקותיהם יוציאם: (כט) יקם סערה לדממה ויחשו גליהם: (ל) וישמחו כי ישתקו וינחם אל מחוז חפצם: (לא) יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: (לב) וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו: (לג) ישם נהרות למדבר ומצאי מים לצמאון: (לד) ארץ פרי למלחה מרעת יושבי בה: (לה) ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למצאי מים: (לו) ויושב שם רעבים ויכוננו עיר מושב: (לז) ויזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה: (לח) ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט: (לט) וימעטו וישחו מעצר רעה ויגון: (מ) שפך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך: (מא) וישגב אביון מעוני וישם כצאן משפחות: (מב) יראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה: (מג) מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי יהוה: